31/07/2019

“Μονάχα όσοι συνάντησαν τον θάνατο έτρεξαν με ορμή και δίψα προς την ζωή”

/ Γνώμες

Θερίζει ο καρκίνος, όπως σε κάθε εποχή και μια σοβαρή ασθένεια.
Τις προάλλες μου ανέφεραν πάλι δυο νέους ανθρώπους που έφυγαν από κοντά μας. Και καθημερινά φεύγουν πολλοί. Ωστόσο αναλογίζεται κανείς ότι ο θάνατος μέσα στο απόλυτο μαύρο του έχει και φως. Κοιτάζοντας το αναπόφευκτο του, μπορεί να σε ευεργετήσει, από την άποψη ότι ξυπνά μέσα σου την επιθυμία για ζωή.

Τόσο εγώ προσωπικά όσο και πολλοί φίλοι και γνωστοί, μετα από μια περιπέτεια υγείας ή κάποιο σοβαρό ατύχημα, επανεκτίμησαν την ζωή στην ολότητα της. Είδαν εκ νέου αυτά που πριν απλά κοιτούσαν. Άλλαξαν τις σάπιες αξίες τους, και αναθεώρησαν την άποψη περί αυτονοήτων. Όχι δεν υπάρχουν αυτονόητα. Είναι απάτη να πιστεύεις κάτι τέτοιο. Όλα τα στήνουμε κάθε μέρα από την αρχή. Κανείς δεν μας υπόσχεται ότι το πρωί θα δούμε ξανά εκείνους που αγαπάμε, αυτά που μας

αρέσουν, αυτά που κάνουν όμορφη την ύπαρξη μας.

Γι’ αυτό όσο μεγαλώνω, πιστεύω ότι το μεγαλύτερο δώρο της ζωής είναι να συνειδητοποιήσουμε την θνητότητα μας. Αυτό δηλαδή στο οποίο επιμένει ο Χριστός. Γιατί; Γιατί αυτή η κατανόηση θα μας ωθήσει στην ζωή. Μονάχα όσοι συνάντησαν τον θάνατο έτρεξαν με ορμή και δίψα προς την ζωή. Το να κοιτάξω κατάματα και με βαθιά αποδοχήτην θνητότητα μου, θα γκρεμίσει τις ψεύτικες επιφανειακές αξίες μου. Θα καταλάβεις πόσο ανόητο είναι όλη μέρα μετα μανίας να κυνηγάς λεφτά, φήμη, δόξα, και επιβεβαίωση. Στα πιο ανόητα και σάπια θέματα φεύγει η ζωή μας.

Αναφέρει χαρακτηριστικά ο Mark Manson, «αυτή η αποδοχή του θανάτου μου, η κατανόηση της εύθραυστης φύσης μου, έχει κάνει τα πάντα ευκολότερα -με απάλλαξε από εθισμούς και με βοήθησε να διακρίνω και να αντιμετωπίσω τον εγωισμό μου, όπως επίσης και τα αποδεχθώ την ευθύνη για τα δικά μου προβλήματα- να υποφέρω τους φόβους και τις αβεβαιότητες μου, να δέχομαι τις αποτυχίες μου και να αγκαλιάζω τις απορρίψεις- όλο αυτό το φορτίο έγινε πιο ελαφρύ μέσα από την σκέψη του δικού μου θανάτου. Όσο περισσότερο κοιτάζω μέσα στο σκοτάδι, τόσο πιο φωτεινή γίνεται η ζωή, τόσο πιο ήρεμος γίνεται ο κόσμος, τόσο μικρότερη ασυναίσθητη αντίσταση νιώθω απέναντι σε… οτιδήποτε.» Άλλωστε μην ξεχνάμε ότι η Ανάσταση του Χριστού, είναι μια βαθιά μεταμόρφωση της ζωής που δεν γνωρίζει θάνατο.

Π.Χαράλαμπος (Λίβυος) Παπαδόπουλος